

Katy van BRUSSEL

Een knipoog van Thérèse

Maria Pellemans

Carmelitana

©Carmelitana, Gent (www.carmelitana.be)

ISBN: 978-949-2434-35-7

Wettelijk Depot: 2023/0770/04

NUR 707

Kaft: Press Point.be - Kluisbergen

Druk: Druk-24h

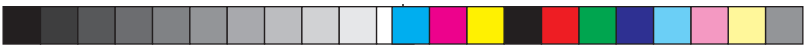

INHOUD

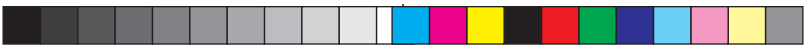
1. Een wonderbare genezing	5
2. Het proces voor de heiligverklaring	23
3. Leven als karmelietes	37
4. Vanaf de Tweede Wereldoorlog	57
Belangrijke gebeurtenissen in haar leven	77
Bronnen	78

*Met bijzondere dank aan
Freddy Coussens
Carlos Noyen
Lukas Martens
Johan Dobbelaere
Verantwoordelijken en medewerkers
van de Heilig Hart Basiliek van Koekelberg*

1. EEN WONDERBARE GENEZING

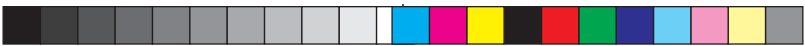
Bloemen van Thérèse

Het levensverhaal van Maria Pellemans kunnen we niet begrijpen zonder de roeping en de spiritualiteit van de heilige Thérèse van Lisieux te kennen.

Thérèse van Lisieux werd op 2 januari 1873 geboren te Alençon in Frankrijk. Nog tijdens haar leven wil de jonge Thérèse, geraakt door Gods liefde, heel de aarde doorkruisen en het evangelie verkondigen in de vijf werelddelen tot op de verste eilanden. Het is haar verlangen om martelares, apostel en missionaris tegelijk te zijn en dit niet voor enkele jaren, maar tot aan de voleinding der eeuwen¹.

Van jongs af aan voelt Thérèse zich geroepen om een verborgen leven te leiden in het karmelietessenklooster te Lisieux. Thérèse begrijpt al gauw dat haar zending vooral een innerlijk karakter heeft. Paulus leert haar dat de meest volmaakte gaven niets betekenen zonder de liefde. Aangezien de Kerk een lichaam voorstelt met verschillende ledematen die een eigen functie hebben, moet de Kerk ook een hart hebben dat van liefde brandt. Die liefde brengt alle ledematen in beweging. Als deze liefde uitdooft, kan geen enkel lidmaat nog functioneren. De liefde is alles en omarmt elke tijd en elke plaats, ze is met andere woorden eeuwig. Als ze in het hart van de Kerk liefde is, kan Thérèse alle mogelijke roepingen tegelijk beleven. Zo geraakt uiteindelijk haar droom toch in vervulling².

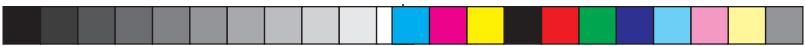
Jezus en haar medemensen beminnen, daar legt Thérèse zich dan ook op toe. Maar hoe kan ze daarin slagen? Ze beseft dat ze door haar zwakheid en kwetsuren niet in staat is om lief te hebben zoals Jezus³. Gods liefde is een afgrond waarvan Thérèse de diepten niet kan peilen. Ze wil die afgrond vullen met haar liefde, maar die lijkt voor haar niet meer dan een druppel die in de oceaan verdwijnt. Ze begrijpt dat ze pas in de hemel volmaakt zal zijn⁴.

Door haar onvermogen en haar machteloosheid ontdekt Thérèse haar beroemde *kleine weg*. Vastberaden om die volmaakte liefde toch te bereiken, want dat verlangt ze zo vurig, vindt ze een oplossing. Ze aanvaardt haar kleinheid en werpt zich als een kind in de armen van Jezus die haar meevoert naar die volmaakte hemel. Vol vertrouwen geeft ze zich over aan zijn barmhartige Liefde⁵. Als Jezus in haar bemint, kan ze de volmaakte liefde toch bereiken. Hoe meer ze met Hem verenigd is, hoe meer ze kan beminnen⁶.

Door de tuberculose nadert het einde van Thérèses leven al op jonge leeftijd. Ze heeft echter het gevoel dat het liefdesavontuur nog niet is afgelopen, maar pas goed begonnen. Op haar ziekbed doet ze dan ook haar bekende uitspraak: "Ik voel dat mijn zending zal beginnen, mijn zending om God te laten beminnen zoals ik Hem bemin, om mijn kleine weg te wijzen aan de zielen. Als God mijn verlangen verhoort, zal ik mijn hemel doorbrengen op aarde tot aan het einde van de wereld. Ik wil mijn hemel doorbrengen door goed te doen op aarde. Dat moet mogelijk zijn, want midden in de hemelse aanschouwing, waken de engelen over ons⁷." (Gesprek voor haar dood met zr. Agnes op 17 juli 1897)

Vanuit de hemel zal ze samen met de engelen rozen laten regenen⁸. Bloemen strooien is dan ook haar geliefkoosde beeldspraak voor het uitzenden van tekens van liefde in de

hoop de harten in liefde voor God en mensen te laten ontbranden. Ze gelooft steevast dat door de goddelijke aanraking die bloemen hun oneindige waarde zullen kennen⁹.

Thérèse sterft op 30 september 1897. Haar gebed wordt spoedig verhoord. In oktober 1898, een jaar na haar dood, verschijnt de eerste editie van *De geschiedenis van een ziel* gebaseerd op de geschriften van Thérèse. Het oeuvre verspreidt zich snel in verschillende talen. Het wordt erg populair onder gelovigen. In de jaren die volgen, trekken veel pelgrims naar Lisieux om het graf van Thérèse te bezoeken en om er genaden af te smeken of troost te zoeken. Tal van gezinnen en andere wonderen vinden plaats. Ze vormen de aanleiding voor de start van het zaligverklaringsproces in 1909.

voetnoten

¹ Manuscript B 3r-v (Thérèse van Lisieux, *Mijn levensverhaal*, Carmelitana, Gent, 2016, blz. 286-288)

² Manuscript B 4v (*Mijn levensverhaal*, blz. 292-93)

³ Manuscript C 2v (*Mijn levensverhaal*, blz. 213)

⁴ Manuscript C 35 v (*Mijn levensverhaal*, blz. 267)

⁵ Manuscript C 2v-3 en 36v-37 (*Mijn levensverhaal*, blz. 213 en 267-269)

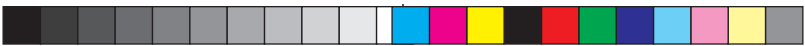
⁶ Manuscript C 12 v (*Mijn levensverhaal*, blz. 230-231)

⁷ TERESIA van LISIEUX, *Ik ga het leven binnen*, Lannoo,Tielt/Carmelitana, Gent, 1975, blz. 79

⁸ Poésies 34, THÉRÈSE DE LISIEUX, *Œuvres Complètes*, Editions du Cerf-Desclée De Brouwer, 1992, blz. 718

⁹ Manuscript B 4v (*Mijn levensverhaal*, blz. 292)

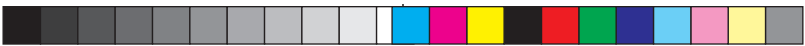

De genezing van Maria Pellemans

Ook Maria Pellemans ontvangt een mooie bloem van Thérèse. Haar genezing speelt dan weer een belangrijke rol in de heiligverklaring van het karmelietesje van Lisieux.

Maria wordt te Haarlem (Nederland) op 19 oktober 1897 geboren als zevende kind van een zeer gelovig katholiek gezin. Jean Michel Pellemans en Jeanne Hartoch, haar ouders, krijgen in totaal tien kinderen van wie er drie op zeer jonge leeftijd sterven.

Over de vroegste kinderjaren van Maria weten we nauwelijks iets. Blijkbaar verlopen ze zonder veel problemen. Maar vanaf de leeftijd van zeven jaar krijgt Maria te maken met allerlei gezondheidsproblemen die haar fysieke ontwikkeling vertragen. Later getuigt ze wel dat ze thuis goed te eten kreeg en niet belast werd met zwaar lichamelijk werk. In Nederland loopt ze school bij de zusters Franciscanessen.

Ze heeft een goede band met haar tante, haar doopmeter, die ze vaak bezoekt. Haar tante en haar oom sterven allebei aan tuberculose.

In 1910 verhuist het gezin Pellemans naar Brussel; het vestigt zich meer bepaald in Schaarbeek, Landbouwstraat 238. Maria loopt school bij *Les Dames de Marie*.

Op het moment van de verhuizing is ze al chronisch ziek. Het is niet duidelijk wat ze precies mankeert. Mogelijk gaat het om een bacteriële infectie in haar been. Sommige bronnen suggereren dat het gaat om een vorm van beender-tuberculose. Er verschijnt in elk geval een wit gezwel op haar been. De dokters menen het been te moeten amputeren, maar tegen alle verwachtingen in, blijkt ze genezen te zijn bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog. Volgens haar moeder is haar genezing te danken aan de voorspraak van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes.

Volkomen is de genezing echter niet. De woelige tijden gunnen Maria ook geen rust: de verschrikkingen van de oorlog, een tekort aan voedsel en de ziekte van haar moeder drukken zwaar op haar jong gemoed. Ondanks haar eigen zwakke gezondheid - geregeld heeft ze koorts - spant Maria zich erg in om te zorgen voor haar moeder die aan een hartkwaal lijdt. Moeder Pellemans sterft in 1919. De gebeurtenissen moeten wel een diepe indruk op Maria nagelaten hebben. Een maand na de dood van haar moeder, stellen

